

özgür MÜSLÜMAN

www.ozgurvakfi.org

SAYI : 4

MART 2018

”

*Şüphesiz Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı
günkü yazısında, Allah katında
ayların sayısı On ikidir...*

(Tevbe Suresi; 36)

”

ÖZGÜR
YARDIMLAŞMA
DOSTLUK VE EĞİTİM
VAKFI

“Şurası
muhakkak ki,
Benim (ihlaslı)
kullarım üzerinde senin
(şeytanın) hiçbir hakimiyetin
olmayacaktır. Onlara
vekil olarak
ALLAH yeter.”

İsra Suresi; 65

Bu eserin her hakkı saklı olup tüm hakları ÖZGÜR VAKFI'na aittir. Kısmi de olsa alıntı yapılamaz, metinler aynen değiştirilerek elektronik, mekanik, fotokopi yada başka bir sistemle çoğaltılamaz, depolanamaz.

Copyright 2015 © Tüm Hakları Saklıdır.

YIL / SAYI
2018 / 4

YAYIN SAHİBİ
ÖZGÜR YARDIMLAŞMA
DOSTLUK VE EĞİTİM VAKFI

EDİTÖR
MUSTAFA UZGUR
Marmara Üniversitesi
(İlahiyat Fakültesi Tasavvuf YLÖ)

BASKI
UZAY MATBAA

GRAFİK TASARIM
SEDAT KAYA
Okyanus Kolejleri
(Grafik Yönetmeni)

Tarikatların Bugünkü Durumu
Eşşeyh Esseyyid Hacı Hâfız Mustafa Uzgur Hz.

04

Müslümanların Güçlü Olabilmesinin
Yegâne Yolu ZEKAT
Kâmil Uzgur Hocaefendi

06

Tasavvuf Mektebi Tarikat
Arş. Görevlisi Hamit Demir

12

Sa'd Bin Muâz
Abdurrahman UZGUR
Hâfız Mustafa Uzgur Erkek
Kur'an Kursu Öğreticisi

16

Çocuk Eğitimi ve Beslenmesinde
Püf Noktalar
Aile Hekimi Dr. Mustafa Gürbüz

18

Âriflerin Sohbeti
Fatma Uzgur Hocahanım

24

Dünya ve Ahiret Mutluluğunun
Kaynağı AİLE
Aile Danışmanı - Sosyolog Ayla Mercan

28

Çanakkale
Zehra Yıldırım - OMÜ İlahiyat Fakültesi

32

ALLAH Yolunda Hizmet
Kamile Pınarbaşı Hocahanım

34

R

E

L

K

E

D

N

C

I

TARİKATLARIN BUGÜNKÜ DURUMU

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Bugün baktığımızda tarikatlar arasında aşikâr ve aleni olarak büyük kopukluklar, birbirlerini benimsemeyişler, benimsemedikleri gibi hakaretlere varan eleştirmeler, yadırgamalar görmekteyiz. Bunların yegâne sebeplerini günümüzdeki tarikat topluluklarının meşru olan şeriat ilimlerinden uzaklaşmış olduklarına bağlayabiliriz. İşte ana sebep budur. Oysa az da olsa şeriat çerçeveleri içinde, şeriat ölçüleri içinde kalan neye mal olursa olsun şeriattan taviz ve ödün vermeyen tarikatların birbirleriyle kaynaştıklarını birbirlerine destek verdiklerini de görmekteyiz.

Peki şeriattan ve onun meşru olan ilimlerinden nasıl kopmayacağımıza gelince; Ortada bir din ve bu dinin özünde var olan hakiki tarikatlar, yollar varsa – ki *Elhamdülillah* var - işte bu var olan gerçek Din-i Mubîn-i İslâm'a ve onun özünden, içinden çıkan tarikat yollarına biz kendimizi uyduracağız. İslâm'ı ve onun yollarını kendimize uydurmaya çalışırsak işte sonuçta bu bahsettiğimiz kopukluklar, özden ayrılmalar kaçınılmaz olacaktır.

Bütün bunların sonunda da dalâlet çukurlarına düşmemek mümkün olmayacaktır. Bu konularla ilgili geniş ve de gerçek araştırmalara dayanan bilgileri nasip olur ise bundan sonra yani bu kitaptan sonra başka bir kitapta toplayıp siz kardeşlerimize aktarmaya gayret göstereceğiz. Tefvik Allah'tandır.

Günümüzde irşad kapılanının hemen hemen hepsinin kapanmış olması günümüzdeki tarikat şeyhlerinin şeriatı tam bilmeden tarikatı öğretmeye çalışıp insanları uzun süreler boşa oyalamalarındandır. Oysa tasavvuf cihanına baktığımızda gerçek manada tarikatı yaşayıp yaşatmaya çalışan Ehlullah'ın, Allah dostlarının ilk önce şeriatın meşru olan ilimleri ile amel olup tasavvufun gizli ve nadide ilmini, halleri ile birlikte yaşadıklarını ve yaşattıklarını görüyoruz.

Örnek vermek gerekirse, Pirimiz Abdulkâdir Geylani hazretlerini karşımızda değişmez bir gerçek olarak görüp, misallerin en başında o mübareğin ismini zikredebiliriz.

O ki, ta çocukluk devrinden, ömrünün son nefesine kadar, Peygamberimiz (s.a.v.) Efendimiz ve Ashabının tuttuğu ve gittiği yola aykırı tek bir hareketi görülmemiştir.

O ki, kendi zamanında yaşayan ve doğru dürüst anlayamayan fıkıh alimleri ile tasavvuf alimlerinin tümüne gerçek tarikat, yani tasavvufun fıkıha hizmet ettiğini ve bu iki ilmin de birbirini tamamladıklarını, birinin diğerinden ayrı düşünülmeceğini ispat etmiş, adeta bu iki ilmi ve ulemasını birbiriyle barıştırmıştır.

O ki, karşısına geçen bütün insanlara ilk önce şeriatı, yani İslâm'ı bilmeleri gerektiğini ve ancak bu şekilde tasavvufu öğrenebileceklerini öğütlemiştir.

Günümüze kadar ulaşan bütün eserlerine baktığımızda hemen hemen bu eserlerin büyük bir bölümünde fıkıhi bilgiler verip, eserlerinin son bölümlerinde tasavvuf ilminden bahsettiğini görürüz. Bununla da bize adeta şöyle seslendiğini hissederiz:

“İnsan ilk önce dinini öğrenecek, tam bir Müslüman olma gayesi taşıyacak, daha sonra Tasavvufa yönelecek.”

Tarikatı yaşamaya ve yaşatmaya çalışan insanlar bu yolu İslam şemsiyesi altında bir bütün olarak kabullenerek yaşamaya ve de yaşatmaya çalışmalıdırlar. Bu şemsiyenin altından çıkar, bu çatının altından ayrılırlarsa doğal olarak kendilerine İslam dışı bir şemsiye, İslam dışı bir çatı oluşturma ihtiyacı hissederler. Ve bu oluşturdukları gerçek dışı şeyler onları gerçek gayeden, hedeften uzaklaştırır. Belli bir zaman sonra da bir bakarlar ki değil tarikatı yaşayıp yaşatmak, Allah muhafaza İslâm'ın dışına küfür ve şirke varan hallerin içine dalmışlardır.

Bu yüzden insan tarikatı gerçekten yaşamak istiyorsa ilk önce İslâm'ı yaşamaya çalışacak, hiçbir şey bilmeden bir tarikata intisap etmişse o zaman da bir an evvel öğrenmeye gayret edecek ve öğrendikçe de gittiği yolla öğrendiklerini mukayese ederek sonuca ulaşmaya cehd edecektir. İlim öğrenmenin yaşı olmadığına, İslâm'ı bize öğretenler de **“İlim Çin’de de olsa gidip alınır.”** dediğine göre ehli tarika düşen yaşı kaç olursa olsun, nerede olursa olsun ilim öğrenmek, öğrendikleriyle de yetinmeyip öğrendiklerini hayatında tatbik etmek ve bilmeyenlere de öğretmek olmalıdır ki hedefine ulaşabilsin.

Yoksa yaşantısı ve takip ettiği yol ilmi gerçeklere dayanmıyorsa, o yaşantının ve o yolun sonu hüsranlı biter. Cenab-ı Hak bizleri şeriatın müspet ilimlerini kendisine gaye edinip yaşamını bu ilimlere dayandıran, bu ilimlerle özleştiren kullarından eylesin. (Amin.)

KAYNAK: Kadiri Yolu
Gerçekte Yaşayanlar ve Yaşatanlar

MÜSLÜMANLARIN GÜÇLÜ OLABİLMESİNİN YEGÂNE YOLU

“ZEKAT”

Değerli kardeşlerim...

Kıymetli Müslümanlar...

Müslümanların günümüz saldırılarına karşı ayakta durabilmesi, direnebilmesi, güçlü kalabilmesi için sadece manevî olarak değil zahirî olarak da güçlü olması gerekir.

Zaten günümüzde Müslüman toplulukların birçoğunun Allah’a kulluk edememeleri, yeterli derecede ibâdet ve amelde bulunamama sebeplerinin başında ekonomik yetersizlikler, sebepler yatıyor.

O yüzden Müslüman’ın ekonomik yönden de güçlü olması lazımdır. Zaten İslam topluluğu, kendi içerisinde Allah’ın bize gönderdiği sistemi yeterince, yerli yerinde işletebilirlerse Allah’a kul olan Müslüman inanın ki ekonomik yönden de güçlenir.

Bu güç olmadığı zaman ibadet ve taâtlerimiz eksik kalıyor yapamıyoruz. Ya da huşû ile Allah'ın bize emrettiği şekilde samimi ve ihlas ile bir ibadet yapamıyoruz. **Neden?** Müslüman sıkıntıda; kirasını ödeyemiyor, geçinmiyor, mutfağının masrafını çıkaramıyor, bu sebeplerden dolayı evde hanımı ile huzursuz. Çocukları ile huzursuz onların istediklerini alamıyor. Birçoğunu değil, belki hiçbirini alamıyor. Böyle bir durum karşısında ibadet ve taâti huşu, ihlas ile yapmak çok zor. Belki kolay tarafı var ama biz oraya ulaşamıyoruz. Bizimde o kolay tarafa ulaşmamız zor. **Nedir o kolay taraf?** Allah'a öyle tevekkül sahibi olmamız lazım ki, Bilâl-i Habeşler gibi Ebû Zer Gıfâriler gibi Allah Resulünü etrafındaki Ashab-ı Suffa gibi para, pul ne ki "Anam babam, nefsim, varım yoğun sana feda olsun ya Resullah İslam için ne gerekiyorsa canım dahi vermeye hazırım" deme noktasında bir tevekkülümüz olsun. Bizim için o zaman varlıkta birdir, yoklukta birdir. Olsa da olur olmasa da olur...

Biz bu noktaya ulaşamadığımız için bulunduğumuz noktada bu ekonomik sebepler bizi daralttığında ibadet ve taâtlerimizde de tat kalmıyor. Yapamıyoruz. Bu yüzden Müslüman güçlü olması lazım. **Peki ne olacak?** Allah'ın bize göndermiş olduğu Kur'an da onun da çaresi var. **ZEKAT...**

Eğer ki İslam topluluklarında Allah'ın emrettiği bir biçimde zekat müessesesi çalıştırılabilse inanın ki bir tane muhtaç Müslüman kalmaz. Ama Allah'ın emrettiği biçimde uygularsak.

Nedir Allah'ın emrettiği?

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى
تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللّٰهَ بِهِ عَلِيمٌ

“Sevdiğiniz şeylerden
Allah yolunda infâk
etmedikçe, iyiliğe asla
erişemezsiniz...”

(Al-i İmran/92)

Allah yolunda infak etme yollarının bir tanesi Zekat vermektir. Yoksulun hakkını gözeceksin, miskinın, fakirin hakkını gözeceksin. Çünkü senin malında onların payı var, onların hakkı var, Allah (cc) Kur'an-ı Kerimde öyle buyuruyor.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَالَّذِينَ فِيْ اَمْوَالِهِمْ
حَقٌّ مَّعْلُوْمٌ
لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُوْمِ

“Onlar o kimselerdir ki;
Mallarında ihtiyaçlı ve
mahrumlar için muayyen
bir hak vardır.”

(Mearic / 24-25)

Onlar O kimselerdir ki derken Allah bizleri kastediyor. Yani onlar öyle farkında olan insanlardır ki, mallarında mahrumların ve ihtiyaçlının hakkı olduğunu bilirler. Bu bilinçtedirler. İşte biz eğer ki Allah'ın zekat emrini, Kur'an'da bize emrettiği şekilde alıp uygulamaya koyarsak inanın ki Müslüman Şark ta ve Garb da, Afrika da, Orta Doğu da hangi coğrafyada olursa olsun ihtiyaçlı bir Müslüman kalmaz. Ama biz ne yapıyoruz. Zekatı da kendimize benzetmişiz. Diğer ibadet ve taâtlerde olduğu gibi Allah'ın zekat emrini de kendimize göre değiştirmiş, değerlendiriyoruz. Kendi şeklimiz ile şekillendiriyoruz.

Yabancı ülkelere çıkmaya gerek yok. Bugün Türkiye'de en az on - on beş tane farklı zekat anlayışı vardır. Hocaların ortaya koyduğu, ilahiyatçıların ortaya koyduğu farklılıklardan bahsediyorum. Tüm ibadetlerde olduğu gibi Allah'ın bu emrinde de Takva yönüne değinen, anlatan, izah eden, ortaya koyan yok maalesef. Olmadığı için Allah'ın bu sistemini, O'nun emri doğrultusunda işletemediğimiz için maalesef zekat müessesesi de çalışmadığında fakir, miskin o kadar çok ki. Ya da Müslüman güçsüz bırakılıyor, güçsüz kalıyor. **Ne oluyor güçsüz olunca?**

Gücü olmayan Müslüman direnemiyor. Yüz lira verenin peşine gidiyor. Cebinde parası yok beş yüz liraya adam öldürecek noktaya geliyor. Bin lira için soygun yapıyor. Hapse düşüyor. Cebinde parası yok evine götüremiyor hırsızlık yapıyor. Müslümanın tevekkül yönü de zayıf olduğu için bunlara tevessül ediyor.

İşte değerli Mü'minler, kıymetli Müslümanlar; Allah'ın zekat olsun, diğer tüm emirleri olsun Allah emri olarak yani Kur'an da ki biçimi ile alıp hayatımıza işleyebilirsek, geçirebilirsek, yaşayabilirsek, anlayabilirsek, anlatabilirsek inanın ki; bir tek ihtiyaçlı Müslüman kalmaz ve Müslüman güçlü olur.

Bunu niye söylüyorum. Eğer bugün Müslüman bu denli dağılmışsa, bu denli bozguna uğramışsa işte bu güçsüzlüğünden kaynaklanıyor. Ekonomik güçsüzlük maalesef manevi güçsüzlüğü getirdi. Müslümana bir şey anlatamıyorsun. Buraya sohbet gelen Müslüman, bir hocaefendi konuştuğu zaman kafası başka hesaplarda oluyor. Ayın sonunu nasıl getireceğini düşünüyor. Evine nasıl ekmek götüreceğini düşünüyor. İşte bu zayıf kalmış Müslümanı her tarafa sürükleyebilir, götürebilirsin. Yapıyorlar da bunu. Bir kısmı cihad diye alıyor müslümanı götürüyor. Bir kısmı gel sana para vereceğiz diyerek satın alıyor, kendi işlerinde kullanıyor, kendi emellerine alet ediyor.

Bugün İslam aleminde yaşayan Müslüman toplulukları dağılmasının, bozguna uğramasının sebeplerinin en başına bu ekonomik sebepleri koyabiliriz. Maalesef zengin diye adlandırdığımız, imkânı olan Müslüman kesim; ihtiyaçlıya, yoksula, garibe vermiyor kardeşim...

Zekatı da, Allah'ın bütün emirlerini de Kur'an daki biçimiyle anlatma zamanıdır artık. Allah Kur'anda buyuruyor ki;

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا يَحْسَبَنَّ

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمْ

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا

لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ

لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا

بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ مِيرَاثُ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

“Allah'ın kendilerine lütfundan verdiği nimetlerde cimrilik edenler, bunun, kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar.

Hayır! O kendileri için bir şerdir. Cimrilik ettikleri şey kıyamet gününde boyunlarına dolacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır.

Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.”

(Al-i İmran / 180)

Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah zengine unutmaya diyor. Bu verdiğim malların içinde sâilin, mazlumun, fakirin hakkı var. **Hak bu ötesi yok.** Verdiğin mallardan lütfettiğini zannetme!

Birikirme, toplama götüremeyeceksin. Ver! Elin ve ayağın tutarken, aklın çalışırken, eline Allah imkan vermişken ver! Fakir müslümanı kalkındır ki kurda kuşa yem olmasın...

Cenab-ı Hakk -Zü'l-celali ve'l ikram - hazretleri bizleri, bütün İslam alemini İslam'ın çatısı altında toplansın, İslam'ın birleştirdiği, İslam sancağı altında bir araya getirsin. (Amin)

Biz İslam'a uymuyoruz,
İslam'ı kendimize uyduruyoruz..

SEN İslam'a uyacaksın,
Kur'an'a uyacaksın,
Resulullah'a uyacaksın,

*O'nun çizmiş olduğu
yoldan gideceksin.
Müslüman!*

EŞŞEYH ESSEYYİD HACI HÂFİZ
MUSTAFA UZGUR (ÖZGÜR)
HOCAEFENDİ (k.s.)

HAMİT DEMİR

Cumhuriyet Üniversitesi
İlahiyat Fakültesi
Tasavvuf Anabilim Dalı
Araştırma Görevlisi

Tasavvuf Mektebi Tarîkat

Tarikat; İslam'ın ruha taalluk eden batınî ve manevî taraflarının öğretildiği hocası, öğrencileri, müfredatı, eğitim programı, müesseseleri olan bir tasavvuf mektebidir. Bu mektebin hem örgün hem de uzaktan eğitim ayağı vardır. Tekkeler ve şeyhin veya görevlendirdiği bir kişinin riyâsetinde, toplu olarak yapılan etkinlikler örgün ayağı teşkil eder. Müridin uyku ve unutma hali dışındaki her işinin dergâh-ı ilâhîde değerlendirmeye tabi tutulacağı gerçeğinden hareketle, tekke dışında iken kalbi marifetiyle kurduğu bağ (rabıta), nefsinin murakabesi, kendi ile olan mücadelesi ise uzaktan eğitim ayağını teşkil eder. Tabi bu uzaklık zâhirîdir.

Tasavvuf Mektebi Tarikat

Bu mektebin ilk hocası kimilerine göre ilk insan olmasından hareketle Hz. Adem'dir (as). Bu görüşü savunanlara göre Efendimiz'le (sav) başlayan ise Muhammedî tasavvuftur. İlk yaratılanın Efendimiz'in (sav) nuru olduğunu savunanlara göre ise ilk ve en büyük üstad; Efendimiz'dir (sav). Efendimiz'in alemelere rahmet olduğunu ifade eden ayet bu görüşü destekler mahiyettedir. Zira insanogluda, peygamberlerde 'Alemler' sözünün kapsamına girmektedir.

Bu mektebin sonraki asırlardaki öğretmenleri ise sabit kadem şeriat üzere bulunup, kesintisiz bir silsile ile Efendimiz'in (sav) rahlesine diz çökmüş ve bu silsileden icazet almış kâmil ve mükemmel zâtlardır. Onlar Efendimiz'in (sav) kemâline varis oldukları gibi yaşadıkları sıkıntılara da varis olurlar. Bu veraset ve tarikat silsileleri kıyamete kadar baki kalacaktır. Zira bir ayeti unuttuğunda bir mislini veya daha iyisini getireceğini beyan buyuran Cenâb-ı Allah, bir velinin ruhunu aldığında ona bedel bir başka veliyi insanlara gönderecektir.

Bu mektebin amacı talebelerinin ruhlarına necât, kalplerine sebât kazandırmaktır. Çünkü insan dediğimiz terkip ruh-beden-kalp-akıl vesâir unsurlardan müteşekkildir. Ruh, ilâhî nefhadır ve emanettir. Bu emanetin sahibini tanımak, emaneti kirletmeden-zayıflatmadan koruyabilmek ve sahibine teslim edebilmek gayedir. Kalp ise, evrilir-çevrilir. Sebâtı için Efendimiz'in (sav) dahi niyazda bulunduğu bir unsurdur.

İnsanoğlu, nefesine kodlanan fücür ve takvadan ötürü kötülüğe de iyiliğe kabiliyetlidir. Bu kabiliyetin Allah rızası doğrultusunda kullanılması şeriata dair bilgi, selîm bir kalb, iyi niyet, doğru metod ve Allah'ın inayetiyle mümkün olabilir. Ancak her insan bütün bu unsurları kendi başına bir araya getirip hayırlı işler yapmaya muvaffak olamayabilir. Bu sebeple tecrübe sahibi birinin rehberin yol göstericiliğine ihtiyaç duyacaktır. Rehber; Allah'ın inayetine mazhar olmanın yollarını ve sebeplerini, kişiye öğretir.

Herhangi bir unsurun ikmali diğer unsurun ihmal edilmesinden doğacak eksikliği gidermeye kabil değildir. Yani kalbin ihmal edildiği, ruhun terbiye edilmediği bir vücudun sağlıklı olmasının bir anlamı yoktur. Dikkat ediniz bedeninin sıhhati, kulluğun sıhhati ile ilgili değildir. Ancak eğitilmeyen bir ruh, manadan yoksun zahiri eylemlere sarılmış bir bedene sebep olur. Bundan ötürü ehil bir hoca gözetiminde, belli bir program dahilinde batını, ruhu eğitmek-ehlileştirmek ihtiyacı nettir. Tarikatlar bu ihtiyacı görürler.

ÜÇ AYLAR

Allah (cc) yeri ve göğü yaratıp, orada insanoğlunun yaşayabilmesi için bir düzen ve kanun oluşturmasından itibaren bizler için zamanı (seneyi) on iki kısım olarak takdir etmiştir. Tabii ki ayların sayısının on iki olmasında insanoğlunun anlam verebildiği hikmetler olduğu gibi içerisinde bizlerin henüz anlayamadığı, aklımızın ermediği nice sırlarında gizli olduğu mâlumdur.

Ayların sayısı; Hz. İbrahim’inde kullanmış olduğu ve sonrasında Peygamber Efendimiz (sav) dönemine kadar gelerek Arap kabilelerinin de kullandığı kameri (Ay’ın durumu esas alınan takvim türü) takvim esas alınarak belirlenmiştir. Allah (cc) bu on iki aydan dört tanesinin haram aylardan olduğunu (Tevbe 36) bizlere tebliğ eder. Peygamber Efendimiz de hadisi şerifinde bu dört haram ayın Zilkade, Zilhicce, Muharrem, Receb olduğunu bizlere açıklamıştır. (Buhâri, Meğâzi, 77; Müslim Kasâme, 29) Haram aylar; senenin toplam dört ayını esas alan, her türlü savaşın yasaklandığı, soygunculuk, çapulculuk, yağma iç savaşlar ve kan davalarının yapılmadığı zaman dilimidir.

Allah’ın aylarından üçü ise Müslümanlar için daha faziletli ve kıymetli sayılmıştır. Bu aylar Receb, Şaban ve Ramazan aylarıdır. Regâib, Mi’rac, Beraat ve Kadir gecelerinin bu aylar içerisinde yer alması hiç şüphesiz üç aylara verilen önemin ana kaynaklarıdır.

Üç aylardan ilki olan Receb ayı aynı zamanda haram aylardan bir tanesidir. “Haram ayların farklı bir önem ve saygınlığa sahip olduğu, bu aylarda işlenen iyilik ve kötülöklere başka zamanlarda işlenenlerden daha fazla mükâfat ve ceza verileceği yönünde genel bir kabul vardır”¹ Receb ayının ilk Cuma gecesi ise Regâib kandili olarak kabul edilir. Sözlükte kendisine rağbet edilen şey, bol sevap, mükâfat ve faziletli amel manalarına gelmektedir.

Peygamber Efendimiz’in (sav) receb ayına girdiğinde “Allah’ım! Receb ve Şabanı bize mübarek kıl ve bizi Ramazana ulaştır.” (Müsned, I, 259; Ebû Nuaym VI, 269) şeklinde de rivayeti bulunmaktadır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ

“Şüphesiz Allah’ın
göklere ve yeri yarattığı günkü
yazısında,
Allah katında ayların sayısı
on ikidir.

Bunlardan dördü haram aylardır.

İşte bu, Allah’ın dosdoğru
kanunudur.”

(Tevbe Suresi 36)

Efendimiz; bu ay hakkında, oruç tutulması tavsiye edilen haram aylardan bir tanesi olduğunu bizlere bildirir. (*Ebu Dâvud, Savm, 55; İbn Mâce, Sıyâm, 43*) “Regâib gecesiyle ilgili özel adet ve kutlamalar hicri IV. (dördüncü) yüzyılda ortaya çıkmış olup bu gecenin ilk defa kandil olarak kutlanmasına Kudüs’te 448 (1056), Bağdat’ta 480 (1087) yılında başlandığı” kaynaklardan tespit edilmiştir.² Gazzali’de bütün Kudüs halkının bu geceyi ihya ettiğini söylemiştir.³

Allah (cc) kudreti ile Peygamber Efendimizi Mescid-i Haram’dan çevresi mübarek kılınan Mescid-i Aksa’ya oradan da kendi katına yükselttiği⁴ Mi’rac gecesi de Receb ayının yirmi altısının gecesindedir.

Üç ayların ikincisi olan Şaban ayı sözlükte; dağılmak, gruplara ayrılmak manalarına gelir. “Şaban ayının büyük kısmını oruçlu geçiren Hz. Peygamber; (*Buhari, Savm, 52; Müslim Sıyâm, 176-177*) ‘İnsanların değerini bilmedikleri bu ayda ameller Allah’a arz edilir, ben amellerimin oruçlu iken Allah’a arz edilmesini arzu ediyor ve bu ayda oruç tutuyorum’ buyurmuşlardır. (*Müsned, V, 201; Nesâi, Savm, 70*) Ramazan dışındaki en faziletli orucun Şabân ayında tutulan oruç olduğunu ifade etmiştir. (*Tirmizi, Zekat, 28*)”⁵

Şaban ayının on beşinci gecesi ise tüm İslam âleminde Berat gecesi olarak kabul edilir. Berat Arapça, “Berâe” kökünden gelerek ‘rahmet gecesi, Allah’ın affı, bağışlaması’ manalarında kullanılır.

Hz. Peygamber’in; “Allah Teâlâ – rahmetiyle - Şâbanın on beşinci gecesi dünya semâsına tecelli eder ve Kelb kabilesinin koyunlarının kılları sayısından daha fazla kişiyi bağışlar.” (*Tirmizi, Savm, 39; İbn Mâce, İkâme, 191*) rivayeti kaynaklarda yer alır.

Üç aylardan sonuncusu olan Ramazan ayı ise oruç ibadetinin bizlere farz kılındığı (Bakara 185) ve insanlara yol göstererek rehber olan, hakkı bâtıldan ayırmamızı sağlayan Kur’an-ı Kerim’in nâzil olduğu aydır. Kadir gecesi olarak nitelendirdiğimiz bin aydan daha hayırlı olan (Kadir Suresi 3.) gece ise bu ayın içerisinde saklıdır.

İslam Âlemi tarafından son derece önem verilen içerisinde Regâib, Mi’rac, Berat ve Kadir gecelerini bulunduran mübarek üç aylar hakkında pek çok âlim, müfessir, muhaddis ve mutasavvıf bu ayların önemine vurgu yapacak eserler kaleme almışlardır. Bu geceleri nasıl ihyâ edebileceğimize dair tavsiyelerde bulunmuşlardır.

Hadis-i Şeriflere bakıldığında bu ayların diğer aylara nazaran öneminin fazla olduğu aşikârdır. Efendimizin bu aylarda nafile olan ibadete daha fazla zaman ayırdığı, normal zamanlardan daha fazla oruç tuttuğu görülür. Ancak Kuran-ı Kerim’in ayetleri ve Peygamber Efendimizin hadis-i şeriflerine bakıldığında bu aylara yahut sayılan bu gecelere mahsus belirli miktarda veya belirli şekillerde ibadetlerin olduğu söylenemez.

Bizler Efendimizin (sav) ümmeti olarak Allah’ın bize bahsettiği yaşam süresince, O’nun emrettiği hayat nizâmı ile her ayı, her günü ve her ânı değerlendirmeye çalışmalıyız. Bununla beraber Efendimiz (sav) gibi Receb, Şaban ve Ramazan aylarında daha ferâsetli ve bilinçli olmaya gayret göstermeli, bu aylarda nafile ibadetler ile Allah’a yaklaşmak için daha azimkâr ve istekli davranmalıyız.

1- Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi(DİA), Receb, c.34, s.506-507

2- Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi(DİA), Regâib Gecesi, c.34, s.535-536.

3- Gazzali, İhyâ, Beyrut, I, s.203

4- İsrâ suresi 1. ayet

5- Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi(DİA), Şâban, c.38, s.207.

SAHABE HAYATLARI

SA'D BİN MUAZ

Ebû Amr Sa'd b. Muâz b. Nu'mân el-Ensârî el-Evsî

سعد بن معاذ

Sa'd bin Muaz 590 yılında Medine'de doğdu. Evs kabilesinin Abdüleşheloğulları kolundandır. Birinci Akabe Biatı'ndan (621) sonra Medineliler'i İslâm'a davet etmek için Hz. Peygamber tarafından gönderilen Mus'ab b. Umeyr'in tebliği ile İslâmiyet ile şereflendi.

Sa'd bin Muaz kendisine okunan, Zuhur suresinin bir, iki ve üçüncü ayeti olan; **“Hâ, Mim. Hidâyet yolunu apaçık gösteren kitaba yemin olsun ki, biz onu anlayamız diye Arapça bir Kur'an olarak indirdik.”** Hitabından son derece etkilenecek Müslümanlığı seçer.

“Kendisini bekleyen adamları da onun karşından geldiğini görünce;

- Vallâhi bu adamın yüzü değişmiştir, dediler.

Sa'd yanlarına gelir gelmez, onlara;

- Ey Beni Abdi'l-Eşhel kabilesi! Siz bana ne gözle bakıyorsunuz? Dedi.

Onlar da;

- Sen bizim başımız uğurlu büyüğümüz, içimizde-görüşü en üstün olanımızsın, dediler.

Sa'd; - Öyle ise sizden ne kadar erkek ve kadın varsa hiç birinizle eğer Allah'a ve Resûlüne iman etmezseniz konuşmayacağım, dedi.

Onun bu sözü üzerine, daha akşam olmadan Ben-i Abdi'l-Eşhel kabilesinde ne kadar erkek ve kadın varsa hepsi Müslüman oldular.”¹

Onun İslama girmesi Medine'nin İslam ile tanışmasında dönüm noktası olacaktır. Sa'd bin Muaz ikinci akabe biatında de bulunmuş, Peygamber Efendimizi canları gibi koruyacaklarını gerekirse canlarını ve mallarını feda edeceklerini söylemiştir. Hicretten sonra, **“Muhacirlerle ensar arasında yapılan kardeşlik anlaşmasında (muâhât) Sa'd b. Muâz, Ebû Ubeyde b. Cerrâh ile, bir rivayete göre ise Sa'd b. Ebû Vakkâs ile kardeş ilân edildi.”**²

Teslimiyette örnek olan bu yüce insan, Bedir savaşına katılarak Bedir ashabından olmakla da şereflendi. Bedir savaşı başlamadan önce ashabını toplayan Peygamber Efendimiz (sas) istişare yaparken, Allah'a ve Resûlüne olan sevgisi ve teslimiyeti zirveye çıkan Sad bin Muaz söz alarak şunları söyledi. **“Bize getirdiğin Hazret-i Kuran'ın hak olduğuna şahadet ettik. Sen nasıl arzu edersen öyle yap. Sen bize denizi gösterip dalsan biz de seninle dalarız. Ensardan tek kişi bile dönmez. Biz sözümüzde duracağız...”** Bu sözleri duyan Peygamber Efendimiz çok memnun oldu. Bağlılık ve teslimiyette örnek teşkil eden **Sad bin Muaz;** Uhud savaşında da Peygamber Efendimizin şehri içeriden savunulmasını desteklemiş, aynı görüşte olduğunu belirtmiştir. Hendek savaşında müşrikler tarafından atılan bir ok, Sad bin Muaz'ın koluna isabet ederek, damarını parçalar.

Peygamber efendimiz, ağır yaralanan Sad için çadır kurdurarak kendisiyle bizzat ilgilenmiştir. **Sad bin Muaz** ağır yaralıyken şu duayı yapar; **“Allah'ım eğer Kureyş'i (müşrikleri) bir kez daha Resulullah'ın ve Müslümanların karşısına çıkaracaksan bana ne olur ömür ver de Allah'ın Resulü'nün arkasında bir kez daha kılıç sallayayım.”** sonra o güzel ve samimi duasına şu sözleri de ekleyecekti. **“Allah'ım beni Kureyza oğullarının akıbetini görene kadar yaşat.”**

Hendek savaşı sırasında Beni Kurayza yahudilerinin Müslümanlara ihanet etmesi üzerine Peygamber Efendimiz, bir heyet kurdurarak Beni Kurayza yahudilerine gönderdiği halde yahudiler heyete hakaret etmişlerdir. Bu hadiseden sonra sevgili Efendimiz, Beni Kurayza'nın kalesini kuşat altına aldı. Zor durumda kalan Yahudiler, sözüne son derece güvendikleri için **“Biz ancak Sa'd bin Muaz'ın hükmüne razı oluruz dediler.”** Yaralı olan Sad bin Muaz, hüküm vermek için taşınarak Kureyza'nın mahallesine götürüldü. Sad bin Muaz, Müslüman olmadan önce Yahudilerle iyi ilişkileri vardı. Adaletten ve haktan yana olan Sad bin Muaz a Peygamber Efendimiz (sas) hükmünü ver dedi. O'da şunları söyledi; **“Savaşan erkekler öldürülecek, kadınlar ve çocuklar ise esir alınacak.”** Yahudiler bu hükmü itiraz etmedi çünkü Tevrat'ta da öyle yazılıydı. Peygamber Efendimiz; **“Onlar hakkında Allah'ın ve Resulünün hükmüyle hükmettin.”** buyurmuştur.

Tedavi gördüğü çadıra tekrar getirilen Sa'd (ra) **“Allah'ım beni Kureyza oğullarının akıbetini görene kadar yaşat”** duası kabul edilmişti. Sad bin Muaz aldığı yara sonucu kan kaybından çadırında vefat etmiştir. O'nun vefatı Peygamberimizi ve Ashabını çok üzmüştü. Peygamber efendimiz O'nun için **“Onun ölümünden ötürü Rahman'ın arşı titredi.”** buyurmuştur. (Buhari, Menakıbul ensar, 12; Tirmizi, menakıp, 5)

Peygamberimizle beş sene beraber yaşamıştır. O'nun en önemli özelliği Peygamberimiz bir konu hakkında ne söylediye kabul etmesi ve hiçbir şekilde tereddüt etmemesidir. Şehit oluncaya kadar Peygamberimizle olan sevgisini ve teslimiyetini dile getirmiştir.

“Efendimiz de bu teslimiyetine karşılık vefatına yakın bir zamanda Sa'd bin Muaz'a uğrayarak bu sırada Sa'd son anlarını yaşıyordu şu müjdeyi vermiştir. Ona: Sen Allah'a verdiği sözünü yerine getirdin. Allah da sana verdiği sözünü yerine getirecektir.”³ Allah (cc) Onlardan razı olsun.

1. Muhammed Yusuf Kandahlî, Çeviri: Ahmet Meylânî, Hayâtü's-Sahabe, Okusun Kültür Hizmetleri, c.1, s.240.
2. Türkiye diyanet vakfı İslam Ansiklopedisi, Sa'd b. Muâz, c.35, s.374-375.
3. Muhammed Yusuf Kandahlî, Çeviri: Ahmet Meylânî, Hayâtü's-Sahabe, Okusun Kültür Hizmetleri, c.1, s.507

“Çocuğun baba üzerindeki hakkı, ona güzel isim koyması, onu iyi eğitmesi ve doğru bir işe koymasındır.”
Hadis-i Şerif

Çocuk Eğitimi

ve Beslenmesinde

PÜF NOKTALAR

Çocukların eğitimiyle ilgili olarak sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v) buyurmuştur ki;

"Çocukları sevin, onlara karşı şefkatli olun, onlara verdiğiniz sözü harfiyen yerine getirin; çünkü çocuklar, sizin onlara rızık verdiğinizizi sanırlar."

Hz.Ali (r.a) buyurmuştur ki;

"Çocuğun kalbi ekilmemiş tarlaya benzer; ne eksen tutar."

“ Çocuklarınıza değer verin, güzel ahlâk öğretin ve onlar için Allah'tan bağışlanma dileyin. ”

Hadis-i Şerif

Çocukların eğitimi anne karnında başlamaktadır. Rabbimiz bebeğe can verdikten sonra çevresinin farkına varmaktadır. Annesi sevdiği yiyecekler yediğinde ve mutlu anlarında bebekte sevinmekte, çevrede olumsuz olaylardan ise etkilenmektedir. Görmek, dokunmak, tatmak, işitmek ve hissetmek duyularının gelişmesi sonucu olarak anne karnında da olsa bebek her şeyin farkındadır.

Yapılan bir araştırmada bebeklere anne karnında Kur'an-ı Kerimde bir sayfa dinletilmiş ve doğumdan sonra çocuklar o sayfayı daha kolay ezberlemişlerdir. Bu tecrübeye göre anne Kur'an-ı Kerim okumasını çoğaltmalıdır.

Anne, bebeğini ona zarar verecek, dedikodu yapılan ve yalan söylenen v.b ortamlardan uzak tutmalı ve ona güzel sözler söylemelidir. Sigara içilen ortamlardan uzak durmalıdır.

Hamilelik sırasında ebeveynler arasında tartışma olduğunda bebek etkilenmektedir. Tartışma sonrasında anne, karnındaki bebeğe “babanla tartıştık ama bunun seninle ilgisi yok” biçiminde cümleler kurabilir. Çocuk büyüdükten sonra ebeveynlerine karşı olumsuz düşüncesinin oluşmaması için dikkatli olmak gerekir.

Çocuklara anne ve babanın vereceği en güzel hediye sevgi ve ilgidir. Çok pahalı ve fazla şeyler almalarına gerek yoktur. Çocuklarıyla en güzel ve en iyi şekilde zaman geçirmelidirler. Anne ve babanın tüm zamanlarını çocuklarına ile geçirmesi de bazı sorunlara sebebiyet verebilir. Ebeveynler çocukları ile gerektiğinden fazla vakit geçirmesi durumunda, çocukta ebeveynlerine karşı gereken saygı kalmıyor ve çocuk gibi yetişemiyor. Çocuk gibi yaşayamaz, hissedemez hale geliyor ve yetişkin bireyler gibi hareket edebiliyor. Zamanla ailesinden hoşlanmaya başlıyor.

Anne babanın çocuklarına örnek olması gerekir. Onların yanında yaptığı tüm hareketleri çocuklarının taklit edeceğini bilmeli. Çocukları için bir şeylerden uzak kalmalarını istiyorsa ilk önce kendileri uzak olmalı.

Çocukların tüm ihtiyaçları karşılandığında beklentiler daha fazla artmaya başlayabilir. Çocukların ihtiyacını kendileri değil de anne babanın belirlemesi gerekir.

Küçük yaştan itibaren fırsat elverdiği ölçüde kendilerine görev vermek gerekir. Böylece çocuk kendi ihtiyaçlarını yavaş yavaş kendisi karşılamaya başlayabilir.

Ebeveynler çocuklarıyla arkadaş olmamalıdır. Arkadaşça yaklaşılabilir ama aradaki mesafe korunmalıdır. Arkadaş gibi olduğunda çocuk aradaki mesafeyi iyi ayarlayamayabilir. Arkadaşlığı akranlarıyla yaşmalıdır. Bir problem olduğunda kendine destek verecek güçlü kişilerin anne ve babası olduğunu bilmeli ve onları arkasında hissetmelidir. Çocuk ailesi ile arkadaş olduğunda onları kendisi gibi görmeye başlar.

Çocuklar için kullanılan 'anneciğim', 'aşkım' gibi kelimeler, çocuğun zihninde karışıklıklara sebebiyet verebilir. Çocuğun, anne babasının kızı ya da oğlu olduğunu bilmesi gerekir.

Çocuğun toplumda güven kazanmak için yaptığı davranışların başında çok fazla markalı ürün alma hevesi gelir. Çocuğun kendine güvenini pahalı şeylerden oluşmadığını anlatmak gerekir.

Yürümeye yeni başlamış bir çocuk eğer koltuğa tırmanmaya çalışıyorsa onu izleyip başarmasını sağlamalı. Her an düşecek bir yerini yaralayacak korkusu içinde olduğundan çocuk hayata nasıl kendini hazırlayacak!

Bebeğin ilk yıllarında; duygusal ve fiziksel ihtiyaçlarını karşılamak için anneye güvenli bir bağlılık içinde bulunması gerekir. Annelerine güvenli bağlanan bebekler çevreyi keşfetmek için annelerinden güç alırlar. Yetişkinlik yıllarına geldiklerinde eş ve çocuklarıyla daha güvenli ilişkiler kurarlar.

Çocuğunuz yemek yemiyor, okula gitmek istemiyor ya da sizin sevmediğiniz bir davranışta bulunuyorsa; gece çocuğunuz uyuduktan sonra kısa cümlelerle ona yapması gerekenleri 5-6 kez söyleyin ve herhangi bir koşula bağlamayın. Uyurken çocuğun zihni sadece sizi dinleyecek ve sabah kalktığında istediklerinizi gönül rahatlığıyla yapacaktır.

Modern dünya da çocukları yetiştirme işini ebeveynlerden ziyade televizyon, bilgisayar ve cep telefonları almış gibi görünüyor. Günümüzde yemek yemeyen, saldırgan, anne babanın sözünü dinlemeyen, bağımlı çocukların öğretmeni televizyon olmuş durumdadır.

Çocukların zihnini bulandıran reklamlar ve çizgi filmler. Kendi kültürüne uzak, dünyadan bî-haber insanları yetiştiren, sahte kahramanlara özentiyi sağlayan ve İslam inancından çok uzakta olan hiç susmadan, her an yanımızda olan küçük bir dünya.

Daha sağlıklı bir gelecek için çocuklarımızı televizyondan, internetten ve akıllı cep telefonlarından uzak tutmalıyız. Eğer uzak tutamıyorsanız asgariye indirip, izlenilmesi ve yapılması gerekenleri ebeveynler olarak seçerek, çocuklarınıza kontrol altında kullanılabileceklerdir.

İleride size saygılı, yardımsever, topluma faydalı bireyler olmasını istiyorsanız çocuklarınızla kaliteli zaman geçirin ve onlara sevginizi esirgemeyin.

Çocukların beslenmesinde nelere dikkat etmek gerekir?

Yediğimiz besinler vücut yapımızın oluşması açısından çok önemlidir. Aldığımız gıdalar organların oluşması ve sindirim yanında kemik ve yüz yapısının oluşması açısından değerlidir. Kemik yapısının oluşmasında başta kalsiyum olmak üzere diğer minerallerin ve vitaminlerin yeterli ve dengeli bir şekilde alınması gerekir.

Rafine edilmiş, işlenmiş gıdalar ve fastfood ürünlerinde yeterli miktarda vitamin ve mineraller olmayıp, doğal gıdalarda et, süt, yumurta, sebze, meyve ve kuruyemişlerde vücudumuz için gerekli oranda mevcuttur.

Araştırmalar göstermiştir ki; doğal gıda almayan çocukların yüz ve kemik yapılarında bozukluklar oluşmaktadır. Üst ve alt çene kemiği darlıkları, dar burun delikleri, geniz eti, sinüzitler, diş çürükleri ve diş yapı bozuklukları oluşmaktadır. Geniz eti olan ve ağızda nefes alan çocukta; altını ıslatma, kronik kulak ve sinüs enfeksiyonları, uyku bozuklukları meydana gelmektedir. Doğal gıdalarla beslenenlerde diş ve yüz yapıları mükemmel gelişmekte ve üst solunum yolu enfeksiyonlarına daha az oranda yakalanmaktadır.

Doğal gıdalarda uzaklaşmış çocukların yüz yapısı ve burun delikleri daralmış, dişlerde şekil bozukluğu oluşmuş olarak dikkat çekmektedir. Fiziksel olan bu değişim genetikten ziyade çevresel faktörlere bağlı olarak oluşmaktadır. Eski nesil insanların yüz yapısı daha geniş ve diş problemleri neredeyse hiç yok derecededir.

Bundan dolayı daha sağlıklı bir nesil için hamile iken annenin doğal gıdalar alması ve doğumdan sonra bebeğin; ilk altı ayında mutlak anne sütü daha sonra ek gıdalara geçince mevsiminde olan doğal gıdalarla beslenmesi gerekir.

GENE ÖPER MİYİZ ELİN EFENDİM

Teslim olur isen gökten sana koç iner
Selamlar seni birer birer melekler
Ey nâzende güzelim duvaklı dilber
Evlatların seni ne çok sevmiş meğer

Arıyorum seni her ince ayrıntıda
Altın oluğun karşısı müezzinlik altında
Bir Velî gördüm tavafta, çantası var sırtında
Sevdası muhabbeti kalbimin tam ortasında

Kimseye karışmayın diye ederdin telkin
Tepeden tırnağa ne hoştu şeklin
Yaşına rağmen tavafta, sayda ulaşılmazdı şevkin
Bir gün Hacer'ül Esved'i öpmekti niyetim
Gönlümü okudun *"Sizler gençsiniz, kalkın dedin
Hacer'ül-Esved'i öpüp de gelin"* dedin

Yer sofrasında bizimle yemek yerdin
Bizde çekinip dururduk Sense evladım
Çekinmeyin yiğit derdin Ve sonunda ekledin;
"Şifadır ekmeği merdin, hastalıktır yemeği namerdin."

Özledik Efendim özlüyoruz hem çok özlüyoruz.
Sultanım her bir yerden yollarını gözlüyoruz...

Aşıklar öyle demişler;
*"Sevgilinin gelmeyeceğini bile bile yolunu beklemesi;
aşığın saflığından değil SADÂKATİNDENDİR..."*

السَّحَابُ يَحْمِلُونَ فَطْرًا مِصْطَفَىٰ أَوْ زَكَرِيَّا وَفَدِيَّةً

Şimdi
Allah'ın hükmüne, O'nun
Kur'an'ına, O'nun sistemine
dönmek zamanı...

ÂRİFLERİN SOHBETLERİ

Ârif, hiçbir şeyin lekelemediği ve kendisine gelen her lekenin akladığı kimsedir. Yani Ârif deniz gibidir. Güneş gibidir demekte uygundur. Tüm fütüvvet ehli Ârifler aslında Kur'an-ı Kerim kınından, Hz. Muhammed (sas) ve Allah (cc) aşkı ile bilenmiş olarak çıkan yüce Rabbimizin keskin kılıçlarıdır. Asla kendi nefisleri için kesmezler. Allah'ın hakkını her şeyden üstün tutarlar. Dünya âlemindeki en celalli anlarında bile nefis kılıçlarını Hz. Ali efendimizin savaş meydanında bırakabildiği gibi – 'ben' liklerini her işte hemen kenara bırakabilen civanmertlerdir onlar.

Ârif, Allah'ı zikretmek kendisine galip gelen, sürekli içten içe Allah'la beraber olup, O'na yalvaran kimsedir. Allah'tan başkasını görmez, Allah'tan başkasına yönelmez. Yani Ârifler, himmetleri daima zirvede olan, yüce makamları amaçlayan kimselerdir. Ârifler, ruhlarını fetihlere açmışlar ve içlerini Allah'ın bâkiliği ile sevinçli kılmışlardır. Bu hakikate ulaşan, baktığı her yerde Allah'ın hakikatinden başka bir şey görmeyen Ârif-i billahlar için artık kendisi için değil, maşuku ve onun rızası için yaşamak vardır.

Yaratılmış hiçbir şeyi ayırmadan hizmet ederler. Onlar sofralarına davet ettikleri herkese derviş kaşıkları uzatırlar. Kendini yok bilip karşıdakini hakikat ile doyurmaya uğraşırlar. Allah aşığı hakikat sultanı büyükler, Allah için canlarını feda etmiş Hz. İbrahim'in elindeki Hz. İsmail gibi kurban olmaya razı olmuşlardır. Yunus Emre Hazretleri diyor ki;

“ Erenlerin sohbeti
ele giresi değil,
Sohbete kavuşanlar,
mahrum kalası
değil. ”

Ariflerin sohbetinde bulunan kimselerin kalbinin pası silinir. Günah işlemesi zorlaşır. İyilik etme isteği artar. Ariflerin sohbetlerine katılın, onlara yakın oturun. Çünkü Allahü Teâlâ yağmurla toprağı dirilttiği gibi, ölü kalpleri de hikmet nuru ile diriltir.

“ Gezmek gerek her
yeri, bulmak için bir eri,
Sarraf tanır cevheri
herkes bilesi değil. ”

İrfan mektebi hocaları (Arifler), Hikmet deryasından çıkardıkları pahası olmayan cevherleri Allah ve Resulünün aşkına, canı yürekten arzulayanlara arz ederek,

onların dertlerinin Lokman'ları olmuşlardır. Hak cemâlinin nuruna pervane olan Ârifler, her biri bin türlü hünerlerle bu kesret alemine gelerek özlenen vahdet aleminin şarabını aşıklara içirmişlerdir. Âriflerin kokuları vardır. Âşıklar bu kokuyu alırlar ve tanırırlar. Rasulullah'a (sav), Arifler hakkında (Allah dostlarından) soruldu. Buyurdular ki; **“Onlar Allah'ı görerek Zikreden kimselerdir”**.

(Said İbn-i Cübeyr ra.)

Mesnevi'nin bazı beyitlerinde, Hz. Peygamber efendimiz ve Hz. Ali efendimiz (ra) arasındaki bir

konuşma dile getirilerek Hak ve hakikat yolcularının her tür zahir ilim ve ibadetler ile dahi donanmış bile olsalar hakikate ulaşamayacaklarını, hakikate ulaşmak için hakikati sadece dil ile anlatanların değil, kendileri gibi tevhidi idrak etmiş ve her davranışını buna göre yaşayanların ariflerin yanından ayrılmamız gerektiğini başka bir deyişle aslımıza ulaşmamız için kim olursak olalım Mahmud Hüdai Hz. gibi benlik kaftanlarımızı çıkarıp her biri bir fütüvvet eri olan İnsan-ı Kâmillerin izinden gitmemizi öğütler.

Gönül bir bahr-ı ummandır. Ona kenar olmaz diyen, her biri sahilsiz umman olan tasavvuf büyükleri, bir olan hakikat deryalarından aslında hep aynı inciler çıkarmış, meşreplerine göre değişik kelimeleri kullanarak ama aslında hep aynı hakikat ile bizlerin gönüllerine seslenmişlerdir.

Âriflerin efendisi, Eşşeyh Es-seyyid Hacı Hâfız Mustafa Efendim, sultanım, babam Rahmetullah; hastalığının son safhalarında ramazan bayramından sonra (02.08.2014 Cumartesi) Kars'tan gelen hanım kardeşlerimize şu sohbeti yapmıştır. *“Bu yolun çilesi çok, imtihanı çok, Allah ağır imtihan vermesin çekemeyebiliriz. Allah korusun isyan ederiz.*

Hayri baba; Hz. Malatya dan Elazığa geldiğinde, Hacı Muhammed baba ölüm döşeyindeyken 'Hayri evladım şu emanetleri al artık. Görevi sana emanet ediyorum. Benden sonra yeryüzünün Tarikat-ı Âliyye-i Kadiriyye'nin halifesisin.' diyerek Emanetleri teslim etti, tacını ve tesbihini verdi. Seccadesini verdi. Son olarak 'Fakat evladım çok çile çekeceksin. Bunlara sabredeceksin' dedi

Hayri baba o kadar çile çekti ki... Hayri babayı sürgün ettiler. Hayri babanın sakalını kestiler. Hayri babayı hapishaneye koydular. Ama O, hiç aklına başka bir şey getirmede. Benim efendim bana böyle dedi. Bu yol çileli çalışacaksın. Allah için çalışacaksın bu yol engebeli yoldur. Yola gidiyorsun yolculukta öyle bir dağ çıktı ki karşına gidemiyorsun. Dağa tırmanıyorsun. Tam tepeye çıkacağın zaman ayakların kayar dağın dibine inersin.

Beş bin defa o dağa çıkıp tekrar insen yine çıkacaksın. Çünkü sen o dağa çıkacaksın. Sen oraya çıkacaksın. O dağı aşacaksın.

Çok ağır bu yolda imtihanlar yaşamak. Sabredeceksin. Kars da ki kardeşlerede, gelemeyenlere de çok selam söyleyin. Çalışın Selametle gidin."

Bu yol, Peygamber Efendimizin adımlarından bir an ayrılmayan âriflerin çileli fakat aşk dolu hakikat yoludur. Tüm İnsan-ı Kâmillerin nefesleri onların dile getirdiği sohbetleri o ummanın incilerinden başka bir şey değildir.

“

**Sohbetle parlar iman,
talip kazanır irfan.
İnsanı arif yapan fesi,
hırkası değil.**

”

Ârifin sohbetinde vuslat vardır. O Hakk'tan konuşur. Sohbeti dinleyende Hakk'tan dinlerse vâsıl olur.

Velhasıl Kur'an ın kölesi olmuş, Peygamber efendimizin yolunun tozu olmuş, ahlak ve hallerini buna göre tanzim etmiş ve Cemalullah'ın cezbesi ile, aşk ile yok olmuş Âriflerin hangisinin izini sürerseniz sizi hakikate ulaştırır.

Rabbim bizleri Hak ve hakikat çizgisinden ayırmasın. Yolumuzun kadri kıymetini bilenlerden eylesin. Basireti, feraseti açık, üstün kabiliyetli ilim irfan sahibi dervişlerden eylesin. Rabbim bizi güçlü bir iman, süslü ve güzel ahlak sahibi eylesin. (Amin!)

“

**Bir pınarın başına bir
testiyi koysalar.
Kırk yıl anda dursa da
kendi dolası değil.**

”

EI-KAYYÛM

“Allah, kendisinden başka hiçbir ilâh olmayandır. Diridir, **KAYYUM**dur. O’nu ne bir uyuklama tutabilir, ne de bir uyku. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O’nundur. İzni olmaksızın O’nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, kulların önlerindeki ve arkalarındaki (yaptıklarını ve yapacaklarını) bilir. Onlar O’nun ilminden, kendisinin dilediği kadarından başka bir şey kavrayamazlar. O’nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp kuşatmıştır. (O, göklere, yere, bütün evrene hükmetmektedir.) Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O’na güç gelmez. O, yücedir, büyüktür.”

Bakara
255

Kayyûm, Allahü Teâlâ’nın isimlerinden (Esmâ-i Hüсна) bir tanesidir. Sözlükte; kıyâm, kâim, makâm, kayyâm, kayyîm, kayyûm kökleri ile çeşitli sıfatlara izâfe edilerek kullanılmıştır.

Kayyûm sözlükte “kıyâm kökünden mübâlağa ifade eden bir sıfat olup **“her şeyin varlığı kendisine bağlı olan, kâinatı idare eden” demektir.**”¹ Ancak Kur’an da kıyâm kökünün ifade ettiği anlamlar genelde maddî ve yaratılmışlık unsurları taşıdığından, Allah’a nisbet edilmemekte; ulûhiyyet makamına yakışacak bir muhteva için **“kayyûm”** ismi kullanılır. Kur’an-ı Kerim de Kayyûm ismi 3 yerde, kâim sıfatı 2 yerde ve makâm ismi 3 yerde Allah’a izâfe edilmiştir.

Allah (cc), Kayyûm ismi şerifi ile biz kullarına **“her fiil ve buyruğunda adaleti ayakta tutup hikmeti gerçekleştirebilecek yegane güç sahibi olduğunu gösterir.”**² Kula düşen bu gücün sahibini her daim akılda tutarak, yaşamını ve davranışlarını bu bilinç ile gerçekleştirmektedir. Allah’ın **“her canlınm fiil ve davranışını sanki tepesinde duruyormuş gibi tesbit edip canlınm varlığını sürdürebilmesini sağlayan”**³ yaratıcısının olduğunu her an, her nefeste hissedebilmektedir.

Peygamber Efendimiz (sav) gece ibadetleri sırasında, Allah’a niyaz ve yakarışlarda bulunurken **“Kâinat yaratıcısı ve yöneticisi”** manasında kayyûm ismi celilini kullandığı rivayetlerle sabittir. (Buhâri, Tevhid, 24; Müslim, Salâtü’l-müsâfirin, 199; Tirmizi, Da’avât, 29)

Efendimiz Aleyhisselam bir hadisinde buyurdular ki; **“İsa aleyhisselam ölülere dirilteceği zaman, Yâ Hayy-ü, Yâ Kayyûm diye okur ve ölülere diriltirdi.”**⁴

Yine Hz. Ali’den rivayetle Efendimizin Bedir savaşında düşmanla savaştığı esnada diliyle sürekli **“Yâ Hayy, Yâ Kayyûm”** esmasının okuduğu rivayet edilir.

Kayyûm ismini tasavvufî yaklaşımla yorumlayan Abdülkerîm el-Kuşeyrî’ye göre Allah’ın bütün nesne ve olayları yönetimi altında bulundurduğunun bilincini taşıyan kimse, sürekli tedbir alma endişesi ve başkasına boyun eğme zahmetinden kurtuluş gönül rahatlığıyla yaşar, böyle bir kimse için dünya önemsenecek bir değer taşımaz. (Kuşeyrî, et-Tahbîr fi’t-tezkîr s.76)

“Bu kavramların tamamını göz önünde bulunduran âlimlerin zât-ı ilâhiye hakkında yaptıkları nitelemeleri üç noktada toplamak mümkündür; Allah bizâtihi kâim ve mevcut olup kimseye muhtaç değildir; bunun bir gereği olarak ezeli ve ebedîdir, her şeyin ibtidâen var olması ve mevcudiyetini sürdürmesi ancak O’nun yaratması, maddî ve manevî ihtiyaçlarını giderip korumasıyla mümkündür. Hz. Peygamber’in gece ibadetinde yaptığı, **‘Allah’ım! Bütün övgüler sana hastır. Sen kâinatı ve orada bulunanları yaratan ve yaşatansın (kayyîm). Her çeşit övgü sana layıktır. Sen göklerin, yerin ve orada bulunanların hükümranlığına mâlikisin’** anlamındaki niyazı da bu anlayışı destekler mahiyettedir.”⁵

قَيُّوْمٌ

1- Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi (DİA), c.25, s.108,109.

2- Maturîdî ‘Te’vilâtü’l Kur’an; Hacı Selim Ağa ktp nr.40, 73b.

3- Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi (DİA), c.25, s.108.

4- Arif Pamuk, Esmâ-i Hüسنâ Şerhi Havâs ve Esrarı, Pamuk Yayınları, s.430.

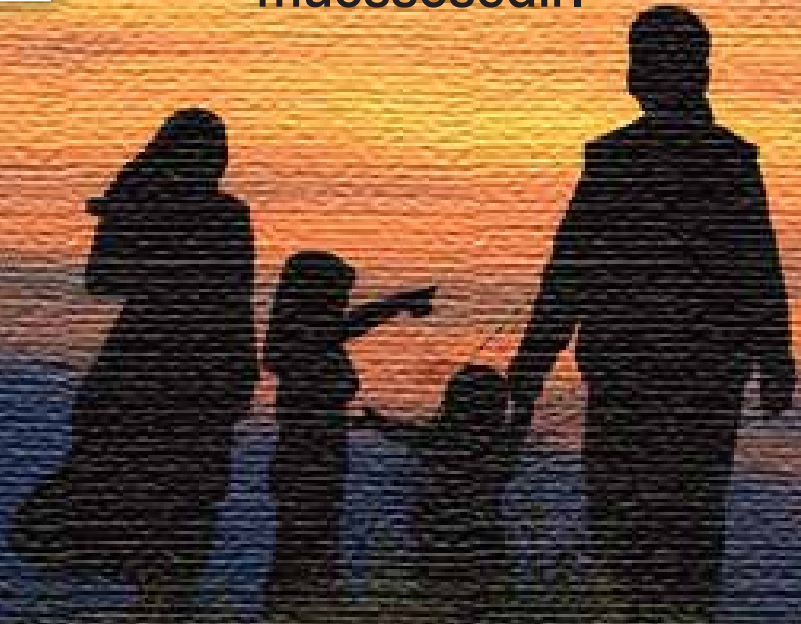
5- Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi (DİA), c.25, s.108.

DÜNYA VE AHİRET MUTLULUĞUNUN KAYNAĞI

AİLE

- Sevgi,
- Güven,
- Fedakarlık,
- Hoşgörü.

“Sağlam bir aile, şu dört ayak üzerinde kurulan kutsal bir müessesedir.”

İnsanoğlunun yaratılışından itibaren aile bütün toplumların temel taşı olmuştur. Temeli sağlam aileler güçlü toplumları meydana getirir. Dünyanın geleceğini kendi ikbal ve menfaatlerine göre şekillendirmeye kararlı olan kimi ülke ve toplumlar bunun farkında olduklarından karanlık emellerine ulaşmak için hedeflerine aileleri koymuşlardır. Zira aileler parçalanınca toplumu parçalamak elbette kolay olacaktır.

Günümüzde son derece gelişmiş fakat bilinçsizce kullanılan teknoloji, ailelere yapılan bu saldırıları daha da vahim hale getirmiştir. Ve insanoğlu İslami yaşantıdan ve manevi kültürden uzaklaştıkça karanlık mahfillere yem olmaları daha da kolay hale gelmiştir. Çünkü İslam yaşantısında olmayacak işler, sosyal medyada çok kolay ulaşılır hale gelmiştir. Toplumdaki bireyler manevi ve kültürel olarak erozyona maruz kalmıştır. Toplumları sosyolojik bakımdan inceleyen kuruluşların verilerine göre;

Dünyada en çok televizyon izleyen ülkelerin başında Türkiye geliyor. Açıklanan veriler de bu bilgiyi doğrular nitelikte. Verilere göre; Türkiye günde ortalama 5-6 saatini televizyon karşısında geçiriyor. Uluslararası bir danışmanlık şirketinin 30 ülke üzerinde yaptığı araştırmaya göre de; Türkiye akıllı telefon bağımlılığında dünya birincisi konumunda. Araştırmanın sonuçlarına göre Türkiye'deki kullanıcılar günde ortalama 71 kez, yani yaklaşık 15 dakikada bir telefonuna bakma ihtiyacı duyuyor. Türkiye'de gençlerin yüzde 10.5'i bilgisayar bağımlısı durumundadır.

Bu verilere göre tv, telefon ve bilgisayarın olumsuz etkisi bir çok şeye neden olmaktadır. Boşanmaların artması, eşler arası şiddetin fazlaşması, çocuklarda görülen dikkat dağınıklığı en başta olmak üzere; psikolojik ve bilişsel problemler, aile fertlerinin kendi kabuklarına çekilip yalnız ve mutsuz bir hayata yol almaya başlamasına sebep olmaktadır.

**DÜNYANIN
HER TARAFINI
ARADIKTAN
SONRA,
MUTLULUĞUN
KENDİ ÖZ
YUVANDA
OLDUĞUNU
GÖRECEKSİN**

Bu işle meşgul olduğumuz için sık sık çocuklarla birlikteyiz. Aileler **"Bu çocuk bir garip davranıyor nedense? bir baksanız neyi var? Hiç istisnası yok gibidir;"** çocuk gelir ve çıkar ama aile gelir ve kalır. Genellikle ailededir esas problem. Anne-babanın bir yığın hataları, kompleksleri hatta psikiyatrik bazı rahatsızlıkları vardır. Ama bunları görmez, çocuktaki problemleri öne sürerler. Sanki o çocuk o evde yetişmemiştir de uzaydan gelmiştir. **"o kadar da gayret ettik ki neden böyle oldu bu çocuk bilmem?"** havası vardır genellikle. Aile ile görüşür, çözüm önerileri sunarız.

Çocuk da toparlar ardından doğal olarak. O yüzden önce anne - baba olarak hatayı kendimizde aramamız lazım.

Bu zamanın çağında ailelerimizi nasıl muhafaza edeceğiz? Ailemizin huzurunu ve mutluluğunu, aile içindeki sevgi - saygı bağlarını nasıl güçlendireceğiz? Sizlere birkaç öneri sunmak istiyorum.

- * **Yemeklerinizi birlikte yiyin.**
Yemekte tüm aile fertleri birlikte olmalıdır. Tüm bunlar aile fertlerinin birbirlerine olan aidiyet bağını güçlendiren ana damarlardandır. Ama yemek yerken televizyonu kapatın, cep telefonlarını da masadan uzaklaştırın.
- * **Ailenizle beraber belli aralıklarla dışarı çıkın. Çocuklarınıza ve eşinize kulak verin ve onlarla yürüyüş yaparken sohbet edip, birbirinizin sorunlarını dinleyin.**
- * **Anne ve baba olarak çocuklarınızla hem bir arada hem de ayrı ayrı zaman geçirin.**
Bu, çocuğunuza ve eşinize kendini değerli hissettirecektir.
- * **Televizyon, telefon veya bilgisayar başında, olması gerekenden fazla vakit geçirmemeye özen gösterin.**
Ev içinde zamanınızı çocuklarınızla oyun oynayarak ya da eşinizle sohbet ederek, geçirdiğinizde daha verimli sonuçlar alacağınızı göreceksiniz.
- * **Efendimiz (a.s) buyurdıkları gibi "birisini seven kişi sevdiği kişiye söylesin." Birbirinize tüm aile fertleri olarak sevdiğimizi söylemeyi ihmal etmeyin.**

* Beraber belirli programlar ve hedefler belirleyin. Birbirimizi olumlu yönde motive etmeye gayret gösterin.

Örneğin: Beraberce sabah namazına kalkmak, beraberce umreye gidebilmek için para biriktirmek veya evimize yeni bir şey almak için ortak bir kumbara oluşturmak..

* İbadetlerinizi düzenli yapmayı alışkanlık halinde getirin. Zaman zaman tefekkür ve şükür saatini beraberce yapın.

* Aile mutluluğunda evde hiçbir problemle karşılaşmamak değil, problemlerin üstesinden gelebilmek önemlidir. Bir problem olduğu zaman karşılıklı anlayışla ve beraberce halledebilmenin yollarını arayın.

* Özellikle çocukların yanında tartışmaktan ve ses yükseltmekten sakının.

Çünkü çocuklar, öncelikle anne babalarını taklit ederek öğrenirler. Bu tür problemler ve çözüm yolu çocuğun zihninde yer edecek ve ileride üzerinde olumsuz etkisini gösterecektir. İlerleyen yıllarda kendi evlilik içi iletişimlerine yansıtacaktır.. Bu sebeple sorunlarınızı sakın ve yanlızken konuşmaya özen gösterin.

* Çatışmalarımızı yıkıcı değil yapıcı olarak ele alın. Kişisel eleştiri değil davranışsal eleştiri yapın. Kendinizi onun yerine koyun ve empati yapın.

* Eşinizle, çocuklarımızla şakalaşın!. Beraber sohbet ortamları oluşturmaya gayret edin.

* Geçmişte yaşanmış kırgınlıklar, üzüntüler, tartışmalar varsa bırakın geçmişte kalsınlar. O tatsız anları ve olayları bugüne taşımayın, gündemde tutmayın dinleyin.

* Birbirinizin bir konu hakkındaki fikirlerine ya da hayallerine değer verin. Katılmasanız dahi ortaya koyduğunuz fikirlere saygı duyun ve sonuna kadar dinleyin.

* Küçük şeyleri büyütmeyin. Geçştirin sabırla, tahammülle. Sevabını düşünerek, hikmetini hesaba katarak. Daha çok sıkılırsanız meşhur cümleyi tekrar edip rahatlayın. *“Bu da geçer yâ hû”* deyin üzerinde durmayın. Göreceksiniz ki, sıkıntı gitmiş, sevabı kalmış, yine siz kârlı çıkmışsınız.

* İnançlı olunuz.

Birbirinize karşı davranışlarının temelinde sadece Allahın rızasını kazanma niyeti ve samimiyeti olsun. O zaman Allahın (c.c) izni ile huzurlu ve mutlu bir aileye sahip olursunuz.

Aile kurumunu ne kadar bozmayla çalışsalarda aile mutluluk kaynağı olmaya devam etmektedir. Hem dünya hayatımızda bir liman ve sığınak hem de ahiret hayatımızın hazırlık sahasıdır.

Beden yorgunluklarının yanı sıra ruh dünyamızı, manevi iç alemimizi sukuna erdirdiğimiz bir iklimdir.

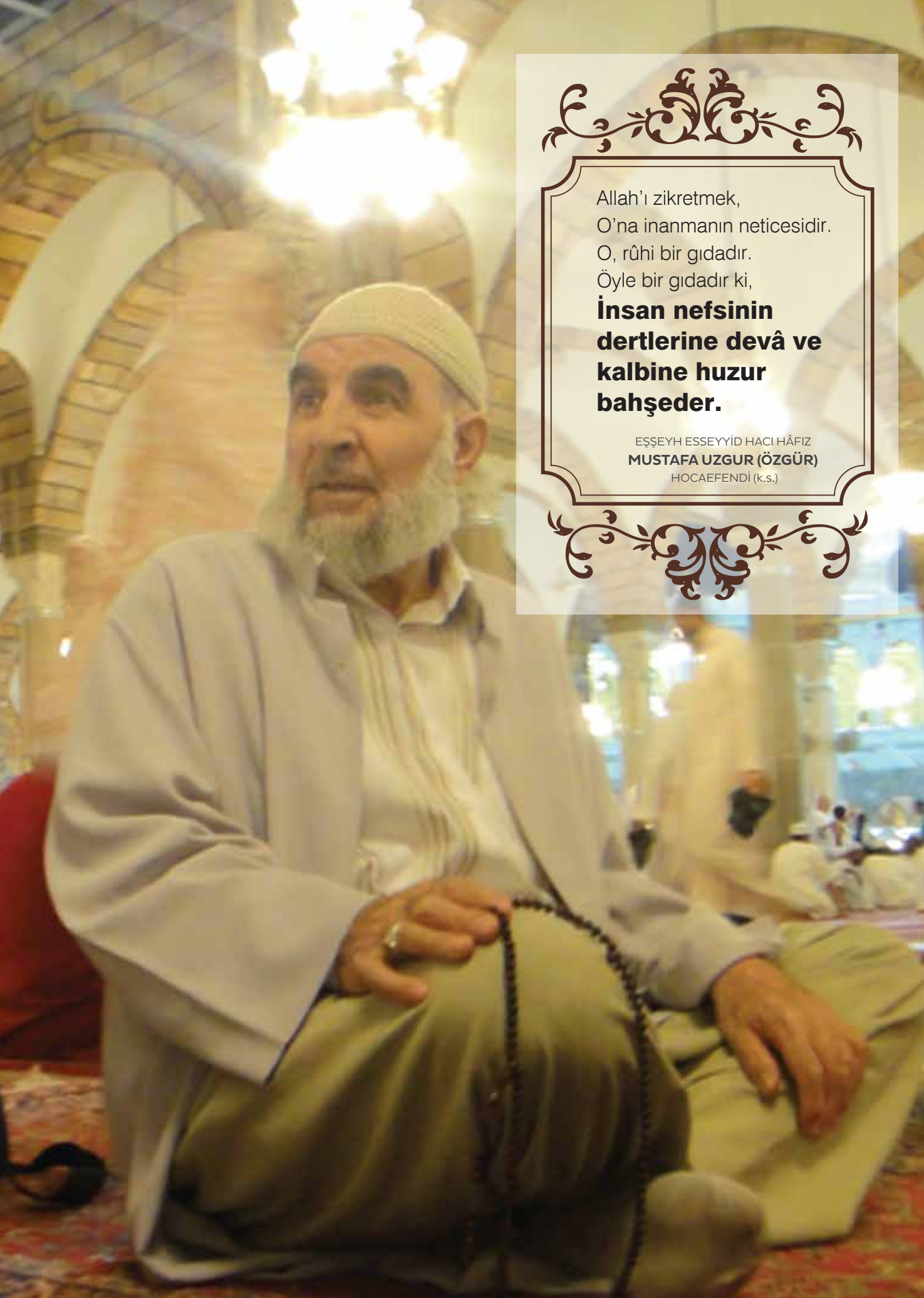
Bütün bu ilişkilerin sağlıklı bir şekilde yürütmesi, elbette en başta aile fertlerinin kulluk bilincinde olmalarıyla mümkündür. Çünkü önce kul olduğunu idrak eden bir kadın; eşine, çocuklarına kötü-davranamaz. Önce kul olduğunu bilen bir erkek de kendisine emanet edilen eşine, çocuklarına, kırıcı ve nezaketsiz olamaz.

Ailede huzur içinde büyüyen ve anne babasından güzel davranışlar gören çocuklarda mutlu toplumları oluşturacaktır.

Ailenizle birlikte dünya ve ahiret saadeti diler, sağlıklı, huzurlu ve mutlu bir aile yaşantısı temenni derim.

Selam ve Dua ile...

Allah'ı zikretmek,
O'na inanmanın neticesidir.
O, rûhi bir gıdadır.
Öyle bir gıdadır ki,
**İnsan nefsinin
dertlerine devâ ve
kalbine huzur
bahşeder.**

EŞŞEYH ESSEYYİD HACI HÂFİZ
MUSTAFA UZGUR (ÖZGÜR)
HOCAEFENDİ (k.s.)

ÇANAKKALE

Çanakkale; 103. yıldönümüne tanıklık ettiğimiz bir zafer. Tarihin en kanlı zaferi. Üzerine yazılmış sayısız kitaplar şiirler var, uyarlanmış filmler diziler var, fakat hiç birisi yaşanan gerçekliği tam anlamıyla gözler önüne seremez. Ve burada gözle görüldüğü kadar manevi bir zafer de vardır. İman gücünün zaferi...

Şairimiz Mehmet Âkif'in "**Bedr'in aslanları**"na benzettiği o insanlar, genç yaşta hiç düşünmeden cepheye giden yiğitler, yani Âsımlar, vatan için, namus için ve kesinlikle manevi bir gayretle, tarihe isimlerini yazdırdılar. Çanakkale zaferi Türk milletinin son zaferi olmadı, olmayacaktır. Tarih: bundan beş yüz yıl önce olduğu gibi şimdi de tekerrür etmektedir. Bugün yine vatanımıza milli, dini saldırılar olmaktadır, 103 yıl önce yine batılılar birleşip Çanakkale'de topla tüfekle üzerimize gelmişlerdi, şimdi ise kalemle yazıyla diplomasiyle üzerimize geliyorlar, her asırda onları etkisiz hale getirmenin bir yolunu bulmuştuk yine bulacağız.

Türk milleti olarak tarihi yaşayarak öğrenen bir milletiz, bize "hasta adam" yaftasını vurduklarında onlara unutamayacakları destansı bir ders verdik, benzer planlar bugün de bizim için kuruluyor, bunlardan ders çıkararak yolumuza devam etmeliyiz. "**Çanakkale geçilmez**" diye haykıran inancın, imanın mirasçılarınız biz , ne Çanakkale ne Anadolu geçilmez! Türk milleti Orta Asya'da bağımsızlık duygusuyla bu yola çıkmıştı. Bu duygu İslam ile birleşince kimsenin karşı koyamayacağı bir güç haline geldi. Arif Nihat Asya'nın şiirinde söylediği gibi "**Bilelim hasma karşı koymasını, Bizi cansız bırakma Allah'ım!**"

Bu duygularla Çanakkale Zaferinin 103. Yıl dönümünü, şehitler gününü, bize bu güzel, eşsiz vatani emanet eden kahramanlarımızı rahmetle anıyoruz. Ruhları şad olsun. (Amin)

ALLAH YOLUNDA HİZMET

Hizmet, Allah yolunda akli ilmi, malı, bedeni ve canı ile halka fayda vermektir. İhtiyaç sahiplerinin ihtiyacını gidermek, darda kalana el uzatmak, başkasının yükünü çekmek ve herkese rahmet olmaktır.

Hizmette ilk sıralamada akıl gelir. Çünkü kişi iyiyi ve kötüyü akıllı ile idrak eder. Şunu da belirtmek gerekir ki; tamamen dünyaya yönelik bir akıl, karşılıksız Allah yolunda hizmet edemez ve edeni de anlayamaz.

Rabbimizin bize vermiş olduğu akıl nimetini her zaman her yerde hayra ve iyiye kullanabilmek için bir Mürşîd-i Kâmilin taht-ı terbiyesinden geçmek lazımdır. Hizmeti en iyi anlayıp en güzel yaşayanlar Mürşîd-i Kâmillerimizdir. Sultanımız Hacı Hâfız Mustafa (ks.) hocamız ve onun gibiler...

Burada Fatma hocamdan duyduğum bir hatırayı nakletmeden geçemeyeceğim. Fatma hocam şöyle anlattı;

“Efendi babamla bir Pazar Hayri baba hazretlerini ziyarete gittik. Zahide hanım (Hayri Baba'nın kızı) evden çıkmak üzereydi. O çıktıktan sonra, Babamla ile birlikte evin dağınık kısımlarını toparlamaya başladık. Sıra lavabolara gelince ‘Babacığım lavaboları ben temizleyeyim’ dediğimde, Babam; ‘Hayri evladım, şeyhimin lavabosunu ben temizleyeceğim.’ dedi ve paçasını, kollarını sıvadı, kendisi temizledi. Ben içimden ‘Babam neden bana temizlettirmede ki kendisi yaptı acaba’ diye düşünürken, Babam; Evladım! Seyru sülûk yolunda bu basamaktan da geçmek gerekir diye cevap verdi.” Bu olaydan da anlaşılıyor ki; seyru süluk yolunda tam bir teslimiyet gerekir.

Akıldan sonra ise ilim, mal ve beden ile hizmet etmek gelir ki; bunun en büyük örneğini asr-ı saadette Rasûlullah (sav) Efendimiz ashâbı ile birlikte yaşadılar ve bize büyük bir örnek olarak bıraktılar.

Şöyle ki, Akıllardan hiç silinmeyen hicrette yaşanmış olan Hz. Ali Efendimizin, Rasûlullah efendimiz ona yatağına yatmasını istediğinde hiç tereddüt etmeden canı pahasına da olsa Efendimizin yatağına yatması bunun en kuvvetli örneklerindendir.

Hizmet müminin aynasıdır. İmanın ve güzel Müslümanlığın ölçüsüdür. Hizmet, Cenab-ı Hakk'ın lutfunun kulda yansımalarıdır. Allah dostları “Hizmetteki edep, hizmetten daha üstün demişlerdir. Bütün ilahî emir ve ibadetler hayır ve hizmetler edep öğrenmek içindir. Her işi edep güzelleştir ve herkesi edep tatlandırır. Mü'minin bütün hizmetleri edep üzere olduğunda imanın tadı artar.

Bize hizmet yolunu gösteren ve sevdiren şeyhim Hacı Hâfız Mustafa (ks.) babam, Kâmil Hocam ve Fatma hocama ne kadar teşekkür etsem azdır.

Son nefese kadar hizmet ile yaşayıp hizmet ile vuslata ulaşanlardan olma duası ile...

Hâfız Mustafa Uzgur

Erkek Kur'an Kursu

Hâfız Mustafa Uzgur Erkek Kur'an Kursumuz 2010 Yılında Diyanet İşleri Başkanlığı İSTANBUL Esenyurt ilçe müftülüğüne bağlı olarak Merhum (Rahmetullahi aleyh) **Hâfız Mustafa UZGUR Hocamızın** (k.s) büyük gayretleriyle Yeşil Camimizin üst katında yatılı olarak faaliyete başladı.

2016 yılında ise Yeşil Camimizin yenileme çalışması nedeniyle **Kâmil UZGUR** Hocamızın önderliğinde, kursumuzun yeni binası yapılarak eğitime başlandı. 7 katlı olan kursumuz; kişi asansörü ve yemek asansörüne sahip olarak, yatılı ve 60 kişi kapasitelidir. Öğrencilerimizin yemek ihtiyaçlarını karşılamak için Sağlık Bakanlığı standartlarına uygun mutfak, kiler, soğuk hava depolarımız bulunmaktadır. Zemin katında; ziyaretçi odası, revir ve güvenlik odası bulunan kursumuzun birinci ve ikinci katlarında; 3 Hafızlık sınıfı, 1Yüzüne sınıfı, yönetici odası, Bilgisayar odası, Öğretmenler odası, Mescid, Şadırvan, Banyo ve WC'ler bulunmaktadır. Üç ve dördüncü Katlarında 6 Yatakhane, Belletmen odası, Çamaşırhane, Banyo ve WC'ler bulunmaktadır. Beşinci kat ise yemekhane ve toplantı salonundan oluşmaktadır.

Kursumuz başta Diyanet İşleri Başkanlığı olmak üzere Toplum Sağlığı ve İtfaiye kurumlarının yeni yönetmeliğine göre yapılmıştır. Kursumuzdaki eğitim Diyanet İşleri Başkanlığı'nın müfredatına göre verilmektedir.

Kursumuzun kayıt şartları için 4. sınıfı bitirenler 5, 6 ve 7 sınıfı devam edenler ve 8 sınıfı bitirenler başvuru yapabilir. Yaz dönemi öğrenci seçimi için ön kayıtlar, Nisan ayında başlar. Okul bitiminden sonra, kış dönemine öğrenci seçmek için yaz dönemi öğrencilerinden dönem sonunda mülakat ile seçim yapılır. Kış dönemine seçilen öğrenciler yüzüne sınıfından başlayarak dönem sonuna kadar en iyi şekilde Kur'an-ı Kerim ve dini bilgileri öğrendikten sonra yetenekli olanlar hafızlığa seçilerek en fazla 2 yıl içerisinde hafızlık eğitimini tamamlanmaktadır.

İlköğretimi okuyanlar M.E.B bağlı imam hatip okullarında kurs eğitimiyle birlikte örgün eğitimlerine de devam etmektedir. Lise okuyan öğrencilerimiz yine M.E.B bağlı mesleki açköğretim lisesine devam etmektedir.

Kursumuzun amacı vatanını milletini seven, dini bütün , ahlaklı ve alanında liyakatli insanlar yetiştirmektir.

HÂFİZ MUSTAFA UZGUR ERKEK KUR'AN KURSU

ÖZGÜR VAKFI

BAĞIŞKARLIK İYİ HİSLETLİK AYLIKLIK

YEŞİL CAMİİ

Hafız Mustafa UZGUR

ERKEK KURAN KURSU

HÂFİZ MUSTAFA UZGUR ERKEK KUR'AN KURSU

 ÖZGÜR VAKFI
KURAN KURSU
0000

YEŞİL CAMİİ
Hafız Mustafa UZGUR
ERKEK KURAN KURSU

Vakfımızın 3 ayda bir hazırlamış olduğu **ÖZGÜR MÜSLÜMAN** adlı dergimiz ile ilgili sizlere daha iyi ve kaliteli bir hizmet verebilmek için düşünce ve önerilerinizi aşağıdaki mail adresimize yazarak bizlere ulaştırabilirsiniz.

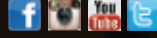
ozgurmusluman@gmail.com

“Şüphesiz
Allah, sizin dış
görünüşünüze
ve mallarınıza bakmaz.
Ancak O sizin kalplerinize
ve işlerinize bakar.”

*Hadis-i Şerif
(Müslim, Birr, 33)*

*Allah'ım!
Receb ve Şaban'ı
bize mübarek kıl
ve bizi Ramazan'a
ulaştır.*

(Hadis-i Şerif)

İLETİŞİM

Balıkyolu Mah. Balıkyolu Cad. 418.Sok.
No.:8 Esenyurt / İSTANBUL - TÜRKİYE
Tel.:+90.212 620 29 52 Faks:699 27 15

ÖZGÜR
YARDIMLAŞMA
DOSTLUK VE EĞİTİM
VAKFI

BAĞIŞLARINIZ İÇİN;

VAKIFBANK BAHÇELİEVLER ŞUBESİ
İBAN NÜMARASI
TR54 0001 5001 5800 7304 5325 60